

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/01796 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 20 april 2007 in het
geding tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 april 2007, verzonden op 24 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

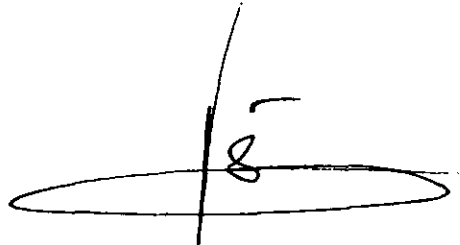
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

248-561.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/01796

V.nr.: - - - - -

inzake: (die stelt te zijn) geboren op van gestelde
Somalische nationaliteit, wonende te eiseres,
gemachtigde: mr. R.J.J. Flantua, advocaat te Utrecht,

tegen: de staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.W. Kreumer, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
(IND) van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 13 juli 2004 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 4 november 2005 heeft verweerder eiseres schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiseres heeft bij brieven van 2 en 13 december 2005 haar zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 21 december 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

2. Bij beroepsschrift van 4 januari 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 10 februari 2006. Op 28 februari 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. Bij brieven van 13 maart 2006, 29 mei 2006, 9 juni 2006 en 15 juni 2006 heeft eiseres haar standpunt nog nader onderbouwd.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 juni 2006. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. C. Eijkelhof, ambtenaar bij de IND. Tevens was ter zitting aanwezig M.M. Saeed, tolk in de Somalische taal.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

5. Bij beslissing van 26 juni 2006 heeft de rechtbank het onderzoek met toepassing van artikel 8:68 van de Awb heropend. De zaak is op de voet van artikel 8:10, tweede lid, van de Awb verwezen naar een meervoudige kamer.

6. Het onderzoek ter zitting van de meervoudige kamer is hervat op 13 september 2006. Eiseres is aldaar vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

7. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. VOOR HET GESCHIL RELEVANTE GEGEVENS

1. Door de Koninklijke Marechaussee is in 2004 een onderzoek naar mensensmokkel verricht onder de naam ATLAS. Eiseres is in dit onderzoek aangemerkt als mogelijk slachtoffer van mensensmokkel. In het kader van dit onderzoek is eiseres gehoord als getuige. Een andere getuige die in dit onderzoek is gehoord, heeft onder meer verklaard dat eiseres afkomstig is uit
2. Op verzoek van verweerder heeft de officier van justitie verweerder bij brief van 7 juni 2005 toestemming gegeven de verklaringen van eiseres, afgelegd in het kader van het ATLAS-onderzoek, en de getuigenverklaringen waarin haar naam voorkomt uit dit onderzoek, bij de behandeling van de door eiseres ingediende asielaanvraag te gebruiken.
3. Op verzoek van verweerder is op 26 augustus 2005 een bandopname gemaakt van een gesprek met eiseres in verband met een taalanalyse door het Bureau Land en Taal van de Immigratie- en Naturalisatiedienst. Een taalanalist heeft aan de hand van deze opname op 3 oktober 2005 een rapport taalanalyse opgesteld. In dit rapport is geconcludeerd dat eiseres eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen de Reer Hamar in Somalië.

III. ASIELRELAAS

Eiseres heeft het volgende relaas aan haar aanvraag ten grondslag gelegd. Eiseres is afkomstig uit Somalië en behoort tot de Shansi stam, substam Reer Shuunshag, sub substam Reer Akober, welke stam deel uitmaakt van de bevolkingsgroep Reer Hamar. Eiseres heeft haar land verlaten omdat haar ouders zijn gedood door sterkere stammen. Na de dood van haar zus woonden er geen familieleden meer in het land van herkomst die voor eiseres konden zorgen. Daarom is eiseres door een buurvrouw opgevangen, maar die gebruikte haar als slaaf. Ook werd eiseres bedreigd en mishandeld door de zoon van deze buurvrouw. Eiseres had medische problemen met haar hart. Vanwege de problemen met de zoon van de buurvrouw en omdat er geen artsen en medicatie in Somalië waren is eiseres met behulp van de buurvrouw uit haar land van herkomst gevlucht.

IV. OMVANG VAN HET GEDING

1. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 op grond van het volgende. Eiseres heeft geen documenten ter vaststelling van haar reisroute overgelegd en heeft dit niet gecompenseerd met volledige, gedetailleerde en consistente verklaringen over haar reisroute. De verklaring dat zij hartproblemen heeft is niet voldoende om haar het ontbreken van documenten inzake haar reis niet toe te rekenen. Eiseres is aldus toerekenbaar documentloos. Aan het asielrelaas van eiseres komt geen positieve overtuigingskracht toe. Het gehele relaas van eiseres, inclusief de gestelde identiteit en nationaliteit, is ongeloofwaardig vanwege (onder meer) tegenstrijdige verklaringen van eiseres, de uitkomst van de taalanalyse, de gebrekkige kennis van eiseres over Mogadishu en de verklaring van een getuige in het ATLAS-onderzoek dat eiseres uit _____ komt.
Nu onduidelijk is uit welk land eiseres komt, kan niet worden onderzocht en bepaald of zij bij terugkeer naar haar land van herkomst om medische redenen een risico zal lopen in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

- 2.1 Eiseres heeft in beroep het volgende aangevoerd. Gelet op het bepaalde in artikel 4:7 van de Awb had verweerder eiseres (aanvullend) moeten horen alvorens de getuigenverklaringen van het ATLAS-onderzoek te gebruiken. Dat eiseres geen documenten ter staving van haar reisroute heeft overgelegd kan haar niet worden toegerekend omdat zij ernstig ziek is. Rekening houdend met de ziekte van eiseres kan evenmin worden volgehouden dat sprake is van tegenstrijdige verklaringen. Verweerder heeft geen deugdelijk onderzoek naar de herkomst van eiseres verricht. Zo is de taalanalyse onvolledig geweest, nu daaruit alleen valt af te leiden dat eiseres niet tot de Reer Hamar zou behoren, maar niet dat zij niet uit Somalië afkomstig zou zijn.

Ook heeft verweerder in het eerste gehoor nauwelijks vragen gesteld over Mogadishu, terwijl de getuige uit het ATLAS-onderzoek, die heeft verklaard dat eiseres uit afkomstig zou zijn en op wie verweerder zich heeft verlaten, mogelijk onbetrouwbaar is. Eiseres spreekt wel degelijk de Somalische taal en heeft mondeling en via een plattegrond schriftelijke informatie over Mogadishu en Somalië gegeven. Verweerder heeft zijn aanname, dat eiseres zich deze kennis op een andere manier dan via opgroeien in de natuurlijke leefomgeving heeft eigen gemaakt, niet onderbouwd. In een aanvullend gehoor hadden eiseres nadere vragen kunnen worden voorgelegd over haar herkomst. Eiseres heeft ernstige gezondheidsklachten die behandeling noodzakelijk maken. Bij terugkeer naar haar land van herkomst zal zij wegens haar gezondheidsklachten worden blootgesteld aan een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Ook om die reden had verweerder eiseres in een aanvullend gehoor in de gelegenheid moeten stellen om meer over Somalië te vertellen.

2.2 Bij brief van 13 maart 2006 heeft eiseres een verklaring overgelegd van de secretaris van de Stichting RAJO, Somalische zelforganisatie te Tilburg, van 2 februari 2006. Deze brief vermeldt dat uit onderzoek is gebleken dat eiseres uit Somalië afkomstig is en dat er ooggetuigen zijn die haar in Somalië kenden.

Bij schrijven van 29 mei 2006 heeft eiseres een brief in het geding gebracht van arts A.L.B. Rutten. Uit deze brief komt naar voren dat zij onder behandeling is van cardioloog W. Hermans en medicijnen gebruikt in verband met haar hartklachten.

Bij brief van 9 juni 2006 heeft eiseres de rechtbank en verweerder een Plan van Aanpak van de Taalstudio toegezonden van 8 juni 2006, alsmede een brief aan de Taalstudio van 9 juni 2006 waarin eiseres de Taalstudio verzoekt om een contra-expertise te verrichten.

V. BEOORDELING DOOR DE RECHTBANK

1.1 De rechtbank volgt eiseres niet in haar klacht dat verweerder haar ten onrechte niet nader heeft gehoord over de resultaten van het ATLAS-onderzoek.

1.2 Ingevolge artikel 4:7 van de Awb stelt een bestuursorgaan, voordat het een aanvraag tot het geven van een beschikking geheel of gedeeltelijk afwijst, de aanvrager in de gelegenheid zijn zienswijze naar voren te brengen indien:

- a. de afwijzing zou steunen op gegevens over feiten en belangen die de aanvrager betreffen, en
- b. die gegevens afwijken van gegevens die de aanvrager ter zake zelf heeft verstrekt.

1.3 Verweerder heeft eiseres in het voornemen van 4 november 2005 geconfronteerd met de bevindingen uit het ATLAS-onderzoek. Eiseres heeft vervolgens de gelegenheid gehad, en die gelegenheid ook daadwerkelijk te baat genomen, om hierop in haar zienswijze te reageren. Naar het oordeel van de rechtbank is hiermee aan het bepaalde in artikel 4:7 van de Awb voldaan, terwijl wet noch jurisprudentie noch ongeschreven rechtsregels noopten tot het aanvullend horen van eiseres.

2. De rechtbank komt vervolgens toe aan de vraag of verweerder het relaas van eiseres, waaronder haar verklaringen over haar identiteit en nationaliteit, in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten. Gelet op de beroepsgronden zal de rechtbank hierbij tevens de vraag dienen te beantwoorden of verweerder op basis van zorgvuldig onderzoek tot zijn bevinding dat het relaas ongeloofwaardig is, is gekomen.

3. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat: de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de

beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

4. Vast staat dat eiseres ter onderbouwing van de gestelde reisroute geen documenten heeft overgelegd. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat dit aan eiseres kan worden toegerekend, nu eiseres het gebrek aan documenten niet heeft gecompenseerd met volledige, coherente en gedetailleerde verklaringen over de reisroute. Eiseres heeft nagelaten om te onderbouwen dat haar – op zichzelf onweersproken – hartklachten ten tijde van het eerste gehoor van negatieve invloed zijn geweest op haar vermogen om juist en volledig te verklaren, terwijl een onderbouwing was geboden. Eiseres heeft immers enkele maanden later in het kader van het ATLAS-onderzoek wel gedetailleerd verklaard over haar reisroute, terwijl ook toen sprake was van hartklachten. Voorts biedt het verslag van eerste gehoor geen aanknopingspunten voor het oordeel dat eiseres ten tijde van dat gehoor wegens gezondheidsklachten niet in staat was om te worden gehoord.

5. Verweerders standpunt dat van het asielrelaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat en het relaas derhalve ongeloofwaardig is rust op de constatering dat eiseres tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in de asielprocedure en het ATLAS onderzoek, de uitkomst van de taalanalyse, de constatering dat eiseres weinig kennis heeft over Mogadishu en de verklaring van een getuige in het ATLAS-onderzoek dat eiseres uit afkomstig is. In beroep heeft eiseres tegen elk van de door verweerder gehanteerde argumenten ingebracht dat het niet rust op een zorgvuldig onderzoek.

6.1 De rechtbank stelt vast dat eiseres in het nader gehoor enerzijds en in het ATLAS-onderzoek anderzijds verschillende verklaringen heeft afgelegd over haar reisroute en de datum van inreis in Nederland, alsmede over haar vader en over haar broer. Verweerder heeft dit aan eiseres tegengeworpen. Ter verklaring van deze tegenstrijdigheden heeft eiseres ook in dit kader gesteld dat haar vermogen om coherent te verklaren door haar hartklachten was belemmerd. De rechtbank volgt eiseres hierin niet, onder verwijzing naar hetgeen hierboven onder 4 is overwogen, nu ook uit het rapport van het nader gehoor niet naar voren komt dat eiseres wegens medische omstandigheden niet in staat was om verklaringen af te leggen. Gelet hierop heeft verweerder eiseres in redelijkheid kunnen tegenwerpen dat zij tegenstrijdig heeft verklaard. Dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door eiseres genoemde tegenstrijdigheden tegen te werpen kan gelet op het voorgaande niet worden volgehouden.

6.2 Volgens vaste jurisprudentie van de AbRS kan verweerder, indien bij hem twijfel is gerezen aan de door de vreemdeling die een asielaanvraag indient gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen de stamafkomst of plaats van herkomst, de vreemdeling voorstellen een taalanalyse te doen verrichten. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Wil een vreemdeling erin slagen de gerezen twijfel omtrent zijn nationaliteit en stamafkomst, bijvoorbeeld door middel van een contra-expertise, weg te nemen, dan zal die contra-expertise concrete aanknopingspunten dienen te bieden voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse.

In het rapport van taalanalyse is geconcludeerd dat eiseres eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen de Reer Hamar in Somalië.

Verweerder heeft zich, gelet op deze uitkomst van de taalanalyse, in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen te twijfelen aan de door eiseres opgegeven stamafkomst en daarmee identiteit en nationaliteit.

Eiseres heeft voor het sluiten van het onderzoek bij de rechtbank geen contra-expertise overgelegd en heeft evenmin anderszins de twijfel aan de gerezen twijfel omtrent haar nationaliteit en stamafkomst weggenomen.

In beroep heeft eiseres een "Plan van aanpak" van 8 juni 2006 en een daarbij horende dossieranalyse van "De Taalstudio" overgelegd.

Dit "Plan van aanpak" en de dossieranalyse zijn op verzoek van eiseres in het kader van de behandeling van het beroep opgesteld en zijn derhalve geen feiten of omstandigheden als bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000. Deze stukken kunnen naar het oordeel van de rechtbank evenmin als nadere toelichting van een eerder ingenomen stelling bij de beoordeling in beroep worden betrokken. Het "Plan van aanpak" en de dossieranalyse zijn eerst vier maanden na het bestreden besluit door eiseres aangevraagd en eerst in beroep overgelegd. De redenen die eiseres heeft gegeven voor de omstandigheid dat eerst op dit late tijdstip met genoemde stukken is gekomen acht de rechtbank ontoereikend. De verklaring van eiseres dat haar eerst uit het bestreden besluit bleek dat aan haar identiteit en nationaliteit wordt getwijfeld snijdt geen hout, nu verweerder reeds in het voornemen heeft meegedeeld aan de identiteit en nationaliteit van eiseres te twifelen. Niet kan dan ook gezegd worden dat eiseres niet reeds in de besluitvormingsfase een contra-expertise kon overleggen als gevolg van niet aan haar toe te rekenen omstandigheden.

Gelet op het voorgaande zal de rechtbank het "Plan van aanpak" en de dossieranalyse van de Taalstudio niet bij de beoordeling van het beroep betrekken. Uit het voorgaande vloeit tevens voort dat er geen grond is voor het oordeel dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door de uitkomst van de taalanalyse te betrekken bij zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas.

6.3 Aan eiseres kan worden toegegeven dat verweerder haar in het eerste gehoor niet (zeer) uitvoerig heeft bevraagd over Mogadishu. Daar staat tegenover dat eiseres wel een aantal concrete vragen over deze stad zijn voorgelegd en dat zij die vragen niet heeft weten te beantwoorden. Eiseres heeft wel steeds gesteld uit Mogadishu afkomstig te zijn. De enkele, niet geconcretiseerde, verklaring dat eiseres weinig weet over haar stad, omdat zij weinig buiten kwam, heeft verweerder in redelijkheid ontoereikend kunnen achten voor het gebrek aan kennis over Mogadishu. Er is dan ook geen aanleiding om te concluderen dat verweerder bij de beoordeling van de geloofwaardigheid geen betekenis heeft kunnen hechten aan de geringe kennis van eiseres over genoemde stad.

6.4 Eiseres heeft slechts gesteld, maar op geen enkele wijze geconcretiseerd dan wel onderbouwd, dat en waarom de getuige die heeft verklaard dat zij uit afkomstig is, (mogelijk) onbetrouwbaar zou zijn. Er is dan ook geen grond voor het oordeel dat verweerder bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas van eiseres geen betekenis heeft mogen hechten aan de verklaring van genoemde getuige. De door eiseres in beroep overgelegde brief van Stichting RAJO biedt geen aanknopingspunten voor een ander oordeel op dit punt. Nog afgezien van de vraag of deze brief niet voor het bestreden besluit had kunnen en derhalve moeten worden overgelegd, heeft eiseres niet toegelicht wat voor soort organisatie Stichting RAJO is en waarop de bevindingen van deze Stichting zijn gebaseerd.

7. De rechtbank komt tot de conclusie dat verweerder zich op basis van het door hem verrichte onderzoek en met de door hem gebezigde argumentatie in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert.

8. De rechtbank is tot slot van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat niet kan worden onderzocht of bij terugkeer van eiseres naar haar land van herkomst sprake zal zijn van een schending van artikel 3 van het EVRM. Nu niet duidelijk is geworden uit welk land eiseres afkomstig is, heeft verweerder niet kunnen onderzoeken of behandeling in het land van herkomst mogelijk is.

9. De slotsom is dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

10. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

11. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

VI. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 20 april 2007 door mr. H.J.M. Baldinger, voorzitter en mrs. O.L.H.W.I. Korte en K. Mans, rechters, in tegenwoordigheid van mr. J.Th.H. Zimmerman, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier is buiten staat de uitspraak te ondertekenen.

De voorzitter,

Afschrift verzonden op: **24 APR. 2007**

Conc.:AZ

Coll: PD

D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

PER TELEFAX 070 3651380

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3064	B 22 MEI 2007
ZAACNR.	
ZAAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Advocaten en Procureurs

Mr L. Louwerse
Mr R.A. van der Velde
Mr H.J. Veen
Mevr. Mr P.C. Smit
Mevr. Mr S. Sewnath
Mr F.H. Barwegen
Mr S.F.J. Smeets
Mr R.J.J. Fiantua
Mr D.C. Vleeland
Mr W. Hendrickx
Mr E. Osinga
Mr R.P. van der Graaf
Mr I. Ozkara

Hoofd secretariaat:
Mevr. M.R. de Kruijf

Chef de Bureau:
Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
Mr B.P.J. van Riel
Mr J.A. Schadd

Utrecht, 22 mei 2007

Onze ref. : 20504044 RF/RF
Uw ref. : 0407.13.0500
Inzake :

.J.Asiet

Geeft te kennen,

Mevrouw , geboren op van Somalische nationaliteit, verder te noemen appellante, te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht, Biltstraat 110-112, ten kantore van Louwerse en Van der Velde advocaten, waarvan advocaat mr R.J.J. Fiantua verklaart tot het indienen van het onderhavige beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

Dat appellante hierbij hoger beroep instellen tegen de in kopie bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Amsterdam (verder: de rechtbank), uitgesproken op 20 april 2007 en verzonden op 24 april 2007 (Awb 06/01796).

Het hoger beroepsschrift berust op de navolgende grieven.

Grief 1

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 1 samengevat het volgende:

De rechtbank overweegt dat appellante niet wordt gevolgd in haar klacht dat zij ten onrechte niet is gehoord over de resultaten van het ATLAS onderzoek. Appellante is in het voornemen geconfronteerd met de bevindingen uit het ATLAS onderzoek en zij heeft een zienswijze uitgebracht. Naar het oordeel van de rechtbank is hiermee voldaan aan het bepaalde in artikel 4:7 Awb, terwijl noch de jurisprudentie noch ongeschreven rechtsregels noopten tot aanvullend horen.

De ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van appellante is in overwegende mate gebaseerd op de bevindingen uit het zgn. ATLAS onderzoek. De bevindingen uit dit onderzoek betreffen een strafzaak waarvan appellante het slachtoffer is en waarin zij blijkbaar als getuige wordt gehoord. De gesprekken met appellante tijdens dit onderzoek hebben plaatsgevonden nadat zij is gehoord in de asielprocedure en er werd gebruik gemaakt van telefoontaps en stemherkenningstechnieken.

Appellant is van mening dat bevindingen uit een strafrechtelijk onderzoek waarin zij als getuige is gehoord niet zonder meer in de asielprocedure hadden mogen worden gebruikt. Voordat het voornemen werd uitgebracht had appellante dienen te worden gehoord over de bevindingen uit het ATLAS onderzoek die tegenstrijdig zouden zijn met haar asielrelaas. Het kunnen indienen van een schriftelijke zienswijze in de voornemensfase betekent niet dat er sprake is van een zorgvuldige voorbereiding van de beschikking. Gelet op het belang dat verweerder hecht aan de inhoud van dit onderzoek voor de asielprocedure en gelet op het feit dat het hier een strafrechtelijk onderzoek betreft waar appellante geen verdachte, maar een getuige is, had zij mondeling gehoord dien te worden alvorens een voornemen zou worden uitgebracht. Opvallend is dat er met de regelmaat van de klok aanvullende gehoren plaatsvinden nadat een asielzoeker zijn of haar nader gehoor heeft gehad, maar dat dit in dit geval, waar er toch echt aanleiding bestaat om aanvullend te horen in de asielprocedure dat niet gebeurt. Dit is te meer opvallend, omdat naar aanleiding van het ATLAS onderzoek verweerder wel een taalanalyse laat plaatsvinden. Het beginsel van hoor en wederhoor is hier derhalve geschonden.

Op grond van het voorgaande is appellant van mening dat de bestreden uitspraak op dit onderdeel niet in stand kan blijven.

Grief 2

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op onder rechtsoverweging 3 en 4 samengevat het volgende:

De rechtbank overweegt dat aan appelante artikel 31, tweede lid onder f Vw 2000 is tegengeworpen en dat zij een reisdocumenten heeft overgelegd. In dit verband overweegt de rechtbank dat zij het ontbreken van documenten niet heeft gecompenseerd door volledige, coherente en gedetailleerde verklaringen omtrent de reisroute en dat niet is onderbouwd dat haar hartklachten van negatieve invloed zijn geweest op haar vermogen om juist en volledig te verklaren. Volgens de rechtbank heeft zij wel gedetailleerd verklaard over haar reisroute in het kader van het ATLAS onderzoek. Ook het verslag van het eerste gehoor biedt geen aanknopingspunten dat zij tijdens dat gehoor wegens gezondheidsklachten niet in staat was om te worden gehoord.

Appellante heeft aangegeven dat zij de reis niet zelf heeft geregeld, maar dit door een reisagent is gebeurd. Zij beschikt dan ook niet over reisdocumenten. De stelling dat niet onderbouwd is dat haar hartklachten van negatieve invloed kunnen zijn geweest op haar vermogen om juist en volledig te verklaren, wekt bevreemding bij appellante.

Appellante heeft duidelijk aangegeven dat zij tijdens haar reis ook ziek was. Vervolgens blijkt uit het ATLAS onderzoek dat zij op 21 juni 2006 zo ziek was dat zij in een ziekenhuis moest worden opgenomen en worden geopereerd. Hieruit kan men concluderen dat het aannemelijk is dat zij tijdens de reis ook ziek zal zijn geweest en dat dit van invloed kan zijn geweest op haar herinnering aan de gemaakte reis. Als productie 1 bij de correcties c.q. aanvullingen van 17 januari 2005 is een brief van het ziekenhuis toegevoegd waar appellant van 22 juni 2005 tot 12 juli 2004 was opgenomen wegens hartklachten. Vervolgens heeft zij al op 13 juli 2004 haar eerste gehoor gehad. Gelet op de afstand tot de ziekenhuis opname is het logisch dat zij tijdens de gehoren van het Atlas onderzoek in oktober 2004 gedetailleerder kan verklaren dan tijdens het eerste gehoor dat net na de ziekenhuis opname plaatsvond. Appellante gebruikte toen al langer medicijnen. Ook dit geeft aanleiding om appellante aanvullend te horen in haar asielprocedure.

Op grond van het voorgaande is appellant van mening dat de bestreden uitspraak ook op dit onderdeel niet in stand kan blijven.

Grief 3

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op onder rechtsoverweging 5 tot en met 7 samengevat het volgende:

De rechtbank overweegt dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert.

Eiseres zou tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd tijdens de asielprocedure en het ATLAS onderzoek.

Zoals appellant in grief 1 al heeft aangegeven, had appellante hierover gehoord moeten worden, zeker nu het ATLAS onderzoek een strafrechtelijk onderzoek betreft dat niets met de asielprocedure heeft te maken en onduidelijk is wat er met dat ATLAS onderzoek in een strafrechtelijke procedure is gebeurd.

Voorts overweegt de rechtbank dat er een taalanalyse heeft plaatsgevonden en dat daaruit is gebleken dat appellante eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen de Reer Hamar in Somalië. Volgens de rechtbank heeft verweerder zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen te twifelen aan de door eiseres opgegeven stamafkomst en daarmee de identiteit en nationaliteit. Het Plan van aanpak van de Taalstudio is te laat overgelegd en wordt niet meegenomen door de rechtbank. Volgens de rechtbank werd al in het voornemen meegedeeld dat werd getwijfeld aan de identiteit en nationaliteit van appellante. Er had derhalve voor de besluitvormingsfase een contra-expertise moeten worden overgelegd.

De stelling van appellante dat de getuige in het ATLAS onderzoek die had verklaard dat appellante uit Djibouti afkomstig zou zijn onbetrouwbaar zou kunnen zijn, is niet onderbouwd.

Verder wordt aan appellante toegegeven dat er weinig is gevraagd over Mogadishu, maar dat zij de concrete vragen die zijn voorgelegd, niet heeft weten te beantwoorden. Met betrekking tot de brief van RAJO overweegt de rechtbank dat niet is toegelicht welke organisatie RAJO is en waarop de bevindingen van RAJO zijn gebaseerd.

Bij brief van 28 juni 2005 geeft verweerder aan dat een taalanalyse zal plaatsvinden naar aanleiding van het ATLAS onderzoek. Bij brief van 5 juli 2005 heeft appellante gevraagd om nadere informatie over dit onderzoek en waarom naar aanleiding van dit onderzoek een taalanalyse moest plaatsvinden.

Op 12 juli 2005 antwoordt verweerder dat het onderzoek dat was ingesteld door de KMAR een mensensmokkelonderzoek betreft waarvan appellante mogelijk het slachtoffer is geweest en dat de directe reden voor het starten van een taalanalyse de verklaring van één van de getuigen tijdens het onderzoek is geweest dat appellante uit [] afkomstig is.

Vervolgens blijkt uit het rapport taalanalyse van 3 oktober 2005 dat appellante Somalisch spreekt en losse elementen door haar Somalisch mengt, maar niet het Reer Hamar dialect spreekt. Hieruit kan alleen worden afgeleid dat appellant misschien niet het Reer Hamar dialect spreekt, maar dat hieruit niet kan worden afgeleid dat zij niet uit Somalië afkomstig is. Zij spreekt immers Somalisch. Dit is temeer van belang nu verweerder in haar brief van 12 juli 2005 heeft aangegeven dat de directe reden voor het laten plaatsvinden van de taalanalyse het feit was dat zij uit [] afkomstig zou zijn. Dit feit is in het geheel niet onderzocht. Er is niet onderzocht of de Somalische taal die appellant spreekt haar plaatst in []. Dit is mogelijk, omdat in [] een bepaald dialect wordt gesproken. Appellant is van mening dat het onderzoek dan ook niet volledig en zorgvuldig is geweest. Het heeft niet in overeenstemming met de brief van 12 juli 2005 plaatsgevonden. Nader onderzoek is van belang, omdat het feit dat zij uit Zuid Somalië afkomstig is van belang is voor de beoordeling van haar gezondheidstoestand in relatie tot artikel 3 EVRM en het categoriaal beschermingsbeleid.

Appellante heeft in de beroepsfase niet alleen een contra-expertise laten verrichten, maar ook onderzoek naar het feit of appellante uit Somalië afkomstig is. Dit onderzoek had echter al door verweerder moeten plaatsvinden naar aanleiding van haar brief van 12 juli 2005. In dit verband is van belang dat appellante zich in bewijsnood bevindt om met documenten aan te tonen dat zij uit Somalië afkomstig is, omdat er sinds het begin van de burgeroorlog in 1991 geen centrale regering meer is. Het rapport van de taalanalyse kan derhalve niet de grond zijn om aan de Somalische nationaliteit van appelante te twijfelen. De rechtbank heeft dit miskend.

De getuige [] heeft over appellante verklaard dat wat zij weet van horen zeggen appellante uit de Somalische gemeenschap is en uit [] afkomstig is. Deze informatie heeft de getuige van onbekende derden uit tweede of derde hand vernomen en de waarde daarvan is dan ook onduidelijk. Het betreft een strafrechtelijk onderzoek waarvan onduidelijk is wat hiermee is gebeurd.

De rechtbank heeft dan ook ten onrechte geoordeeld dat verweerder betekenis heeft mogen toekennen aan de verklaring van deze getuige. In ieder geval had dan beter onderzoek dienen te worden gedaan naar de stelling dat appellante uit [] afkomstig zou zijn.

Tijdens het eerste gehoor zijn nauwelijks vragen gesteld over Mogadishu aan appellante, terwijl zij dit gehoor gegeven heeft kort na haar ziekenhuisopname. Tijdens het nader gehoor zijn er geen vragen gesteld met betrekking tot haar kennis over Mogadishu.

Bij brief van 13 december 2005 heeft appellante een getekende beschrijving van haar woonomgeving in Mogadishu overgelegd en in de beschikking is hier niet concreet op ingegaan. Indien verweerder haar oordeel dat appellante niet afkomstig zou zijn uit Somalië (mede) op grond van haar geringe kennis van Mogadishu baseert, had het zorgvuldig geweest dat zij ook hierover aanvullend was gehoord.

De rechtbank heeft ook dit miskend.

De Stichting RAJO is een Somalische zelforganisatie uit Tilburg waar een grote Somalische gemeenschap woonachtig is. Men kan aan de taal van appellant horen dat zij uit Somalië afkomstig is.

Dit dient ook het onderwerp van nader onderzoek te zijn. Dit heeft de rechtbank in haar uitspraak miskend en ten onrechte geoordeeld dat er sprake was van zorgvuldig onderzoek door verweerder.

Grief 4

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op onder rechtsoverweging 8 samengevat het volgende:

Volgens de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat niet kan worden onderzocht of bij terugkeer van eiseres naar haar land van herkomst sprake zal zijn van schending van artikel 3 EVRM. Nu niet duidelijk is uit welk land appellante afkomstig is, heeft verweerder niet kunnen onderzoeken of behandeling in het land van herkomst mogelijk is.

Appellante heeft een kunsthartklep waardoor zij levenslang medicijnen dient te gebruiken en regelmatig gecontroleerd moet worden.

In dit verband wordt verwezen naar hetgeen onder grief 3 is gesteld dat het onderzoek naar de nationaliteit van appellante niet volledig en niet zorgvuldig is geweest. Gelet op de beoordeling van schending van artikel 3 EVRM is dit onderzoek letterlijk en figuurlijk van levensbelang.

De rechtbank heeft dit in haar uitspraak miskend.

Conclusie:

Gezien bovenstaande grieven verzoekt appellante U het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzocht verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Een afschrift van dit hoger beroepschrift wordt aan procesvertegenwoordiging van de
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag gezonden.

Hoogachtend,

R.J.J. Elantua

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110-112 * 3572 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *

6